

ikke er nogen Grund til at bruge de Udtryk, som det ærede Medlem brugte. Det er ikke af Uvillie overfor dette Krav, at det ikke er blevet opfyldt. Da man i sin Tid med Finansudvalgets Billigelse fik Lov til at forhøje Dagpengene med 50 pCt., blev de ogsaa forhøjet for Fiskerikontrollens Medlemmer. Dagpengene for disse var fastsatte ved Lov af 1913. Det viste sig da, at Forholdene for de lavest lønnede er saadan, at de faar for lidt i Dagpenge. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at man havde sørget for at faa Dagpengene for de højere stillede Embedsmænd forhøjet, men havde glemt de lavere stillede. Det er ikke rigtigt. Dagpengene er alle sammen blevet forhøjet med 50 pCt., men den Forhøjelse, der vil finde Sted nu, kommer ikke Direktøren og de højere stillede Bestillingsmænd til gode, men kun de lavere stillede. Der er nu indsendt en Skrivelse til Lønningsraadet om, hvorvidt det kan tiltræde, at man fra 1. April i Aar betaler 15, 12 og 9 Kr. daglig henholdsvis for de lavere og de højere Lønninger, og ligeledes at Kosttillæget forhøjes. Jeg venter, at det vil blive tiltraadt af Lønningsraadet, og saa vil disse Personer blive tilfredse, thi de har selv været med til at forhandle med Fiskeridirektøren derom.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) beskæftigede sig en Del med Skovarbejderne og spurgte, om man kunde vente, at disses Pension blev forhøjet, den er nu kun 300 Kr. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at den vil blive forhøjet i den allernærmeste Tid.

Derefter spurgte det ærede Medlem, om ikke Dyrtidstillægene for August—September vilde blive udbetalt til de faste Skovarbejdere, og ligeledes, om ikke Dyrtidstillægene kunde blive udbetalt til de løse Arbejdere for det sidste Aar. Jeg skal dertil sige, at det ikke har været muligt at udbetale dette, thi det overordentlige Tillæg gaves kun til dem, der kom ind under Lønningsloven; jeg vilde gerne have haft disse faste Skovarbejdere med ind paa Lønningsloven, men baade Kommissionen og Rigsdagen strøg dem, og derfor kan de ikke faa Del i det overordentlige Tillæg. Paa den anden Side mener jeg ganske vist, at forsaavidt der ikke bliver fremsat et Lovforslag derom, maa man paa anden Maade raade Bod paa dette uheldige Forhold, og dethaaber jeg ogsaa, man efter Forhandling med disse Folk skal blive enige om. De løse Arbejdere fik Dyrtidstillæg i Fjor, fordi der blev vedtaget en Lov, hvorefter Ar-

bejdere, som havde arbejdet i Statens Tjeneste i 180 Dage, skulde have et Dyrtidstillæg, men en saadan Lov er ikke vedtaget for indværende Aar, og derfor har man ikke Lovhjemmel til at udbetale et saadant Dyrtidstillæg.

Sluttelig spurgte det ærede Medlem om den Konflikt, der var mellem Arbejdsgivere og Arbejdere indenfor Skovvæsenet, ogsaa vedkom Statsskovene. Statsskovvæsenet er ikke Medlem af Arbejdsgiverforeningen og er ganske udenfor denne Konflikt. Statsskovvæsenet og Arbejderne i Statsskovene har i Oktober sluttet en Overenskomst, som for Akkordernes Vedkommende gælder indtil 1. Oktober 1920 og for Daglønnens Vedkommende samme Tidsrum, dog med den Tilføjelse, at for saa vidt Dyrtiden stiger efter Statistisk Departements Opgørelse fra 1. Februar 1920, skal Arbejderne, for hver 2 Procent den stiger, have 1 Øre mere pr. Time i Dagløn. Den Dagløn, som Statsskovene for Øjeblikket giver, er 1 Kr. 12 Øre pr. Time, medens den i private Skove, saa vidt jeg ved, kun er 90 Øre, og Akkordpriserne i Statsskovene er i alt væsentlig omkring godt 10 pCt. højere end i de private Skove.

Jeg ved ikke, hvilket æret Medlem det var, der spurgte, om der ikke var Grund til at restaurere den slesvigske Sten i Dyrehaven. Det er der vist al Grund til, og jeg mener ogsaa, det maa være Ministeriets Sag at afholde Udgifterne ved denne Restaurering.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) spurgte, om jeg var enig med ham i, at en privat Overenskomst, som, efter hvad han havde faaet at vide, adskillige Godsejere havde ønsket at slutte med Lejehusmændene om en Akkord for Fremtiden, ikke vilde være lovlig, selv om man fra begge Sider var enig derom. Jeg mener ligesom det ærede Medlem, at den ikke vil være lovlig, jeg mener ikke, man slipper udenom den § 29 i Lov om Fæstevæsenets Afløsning, som siger, at „Vedtægelse mellem Ejer og Bruger, hvorefter denne sidste paa Forhaand fraskriver sig nogen ham ifølge nærværende Lov tilkommende Rettighed, eller hvorved nærværende Lovs Regler søges omgaaede, er ugyldige“. Jeg tror ikke, en saadan Kontrakt kan affattes saaledes, at ikke bagefter en Bruger kan komme med Loven i sin Haand og sige, at den er ugyldig. Men nu kan det ventes, at disse Forhold kan blive ordnet mellem de Udvalg, der er nedsatte for hver Landsdel.